

"Het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden".

2 Kor. 5:17 lgd.

Een woord van bemoediging voor jong en oud, gezonden en zieken, allen die op weg zijn uit Egypte, door de woestijn, naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

"Het Oude". Wat is het OUDE? Zijn dat de "oude palen" die we niet mogen verzetten? Neen, de oude palen zullen blijven staan.

Bij "het oude" denken we onwillekeurig aan uitgeleefde en afgeleefde mensjes. Op een goede of kwade dag zijn ze er niet meer. Ze zijn voorbijgegaan. Hetgeen oud en verouderd is, is nabij de verdwijning.

Wat is "het oude"? Het oude is onze vader Adam. Dat is een stokoude man. Deze oude man leeft voort in zijn miljoenen nakomelingen. Het is de eerste Adam. Deze oud-vader heeft God de dienst opgezegd, luisterend naar de vrouw, die luisterde naar de oude slang.

Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar dat ze "oud" waren geworden. Oud en nabij de verdwijning. In één ogenblik oud.

Van deze vader hebben wij "het oude" geërfd.

Met deze ouderdom komen wij ter wereld.

OUDE..dat is onze vervreemding van God, onze vijandschap tegen God, onze schuld en smet, onze eigenwaan, onze zelfhandhaving, ons ongelooft, ons liefdeloos hart, ons hopeloos leven.

't Is onze onmetelijke schuld, onze misdaden, onze vloek, onze geestelijke, lichamelijke en eeuwige dood. Dat is oud! Duizenden jaren oud. Oud is vlees. En vlees is de aanduiding van onze verdorven natuur, ons "bestaan".

Vlees..met al onze ziel en zintuigen. Vlees.. in ons denken en werken. Het bedenken van het

vlees is vijandschap tegen God...de dood.
Oud vlees is bedorven vlees, vol ongedierte en
gruwelijkheid.

Ik meen dat Brakel ergens spreekt van de natuur-
lijke mens als van een "rottend kreng". Erger
kan niet. Waar moet dat naartoe met zulk een
vlees? Dat oude vlees moet naar de mestvaalt,
weg uit Gods ogen.

HET OUDE IS VOORBIJGEGAAN.

Hoe is dan toch dat oude voorbijgegaan? Het is
voorbijgegaan in het Woord dat vlees werd. De
Zoon van God nam de natuur aan in dewelke ge-
zondigd was. Hij kwam als Plaatsbekleder.

Onbegrijpelijk wonder!

God heeft dit plan uitgedacht.

God heeft dit besluit genomen.

God zorgde voor de Borg.

Vader, Zoon en Heilige Geest hebben "vrederaad"
gehouden.

Eer de bergen geboren waren, eer de aarde en de
wereld werden voortgebracht. Vóór de nood was
er uitkomst! Vóór de zonde was er de redding!

De Vader heeft de Zoon verkoren.

De Zoon heeft ons vlees en bloed verkoren.

De Heilige Geest beloofde Zijn Goddelijke mede-
werking.

Vóór het oude was de Eeuwige, de Nieuwe!

Het Lam, staande als geslacht, vóór de grond-
legging der wereld.

Dit Lam heeft ons vlees en bloed aangenomen.

Dat Lam heeft mijn grote oudheid op Zich ge-
nomen. Dit Lam werd tot zonde gemaakt. Dit Lam
worstelde, schreeuwde en bad. Dit Lam liet
Zich, in mijn vlees, als een vervloekte, aan
het hout nagelen. Dit Lam kroop niet weg en
bedekte Zich niet met bladeren en leugens.

Het liet Zich hangen tussen hemel en aarde.

TOEN ging het OUDE voorbij, in grote duisternis,
verbazing, droefheid, verlating, dood.

Het oude ging voorbij! Wie zal Zijn leeftijd
uitspreken?

Alles heeft Hij gedragen in Zijn heilig lichaam aan het hout.

VOLBRACHT. VOORBIJGEGAAN. GESTORVEN. BEGRAVEN. Lezer..hoor je het? Geloof je het? Tegen eigen beter weten in? Tegen de oude muren van het vlees in? Tegen het hoongelach van de demonen in? Tegen het aanklagend geweten in? Tegen de vloek in?

HET OUDE IS VOORBIJGEGAAN! EEUWIG VOORBIJ!

Na drie uren diepe duisternis is het Lam, de Eerstgeborene, gestorven.

Van nu aan kennen wij het Lam niet meer naar het vlees. Wel blijft de Heerlijkheid van het Evangelie: Jezus Christus en Die gekruist.

Toch..niet meer naar het vlees. Wij herkennen Hem als de Borg in onze plaats. Hij sprak: Daarom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik mijn leven afleg, opdat ik het weder aanneme.

Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen. De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem. Door Zijn striemen is ons genezing geworden.

ZIET, HET IS ALLES NIEUW GEWORDEN.

Ja, ziet! Maar dan een zien door geloof. Ons oog van vlees bedriegt ons. Ons oude oog ziet alles oud en voorbijgaan.

Neen, ziet! Ziet de dingen die ge niet ziet.

Ziet door het allerheiligst geloof! Heere, ik geloof! Kom mijn ongelovigheid te hulp.

Ziet niet op een opgeknapt wrak..niet naar een vermolmd huis, in vrolijke kleuren geschilderd.

Ziet op Hem! Hij maakte alles nieuw. Vlees, vloek..alles heeft Hij weggedragen.

Het oude, onze tijd..de oude aion wordt gekenmerkt door schepping..zonde-val. Met Jezus Christus is de nieuwe aion gekomen. De dood heerst niet meer over Hem.

Alles is nieuw geworden. Nieuw..ontvangenis en geboorte.

Geboren in Bethleem, Hij, voor mij. Engelen zingen Gods Lof.

Vrede! Alles is weggevaagd in Hem. God heeft een volkomen werk gedaan. Nieuwe hemel! Nieuwe aarde!

Nieuw geworden. Het Lam is opgestaan uit de doden. Hij is de triumfator over dood en graf. Hij is de Vorst des levens. Hij heeft het leven en de onsterfelijkheid aan het licht gebracht. O, mijn ziel, hebt goede moed! Nieuw! Volmaakt! Dank! Duizendmaal dank! Gij, o Lam zijt waardig te ontvangen alle lof, eer en aanbidding. Gij hebt in het dodelijkst tijdsgewricht mijn ziel gered, mijn tranen willen drogen. Dank! Lieve Bruidegom. U hebt alles gegeven om zo'n slet te redden, te reinigen, te huwen, voor eeuwig.

Hier ligt de waarheid: ZIET, HET IS ALLES NIEUW GEWORDEN.

En verder? Wel, uit deze waarheid ontbrandt de strijd. Het is de strijd van Woord en Geest. De strijd tegen mijn valse uitgangspunt.

Immers, ik neem het uitgangspunt in mezelf, in m'n bekering, rechtvaardigmaking, heiligmaking, geloof, gevoel, principes enz.

Met dat uitgangspunt kom ik bedrogen uit. 't Zij dat ik in de drek kruip of met m'n tong in de hemel wandel. 't Is alles wind waarmee het hart zich streelt.

Wat is dan het uitgangspunt? Jezus Christus, de gekruisigde en opgestane Heere. Met Hem mede levend gemaakt. Met Hem ten hemel gevaren. Met Hem gezeten...

Ja, in dat "vreemde" geloof wordt de nieuwe mens aangedaan.

Niet de oude opgeknapt.. Jezus Christus moet regeren.

Daar ga ik dan..struikelend..verwond..geschonden. Ik zucht: Lieve Vader, U hebt toch Uw Zoon gegeven. Lieve Zoon, U hebt toch betaald. Lieve Geest, Kom mij te hulp!

Niet meer naar het vlees. Ik ben vleeselijk.

Wat ik in het vlees leef, leef ik door het geloof des Zoons van God.

Is er toorn, verbittering, onenigheid bij ons?
Man, zijt ge bitter tegen uw vrouw? Vrouw, zijt
ge boosaardig tegen uw man?

Kinderen, zijn jullie ongehoorzaam tegen vader
en moeder?

God binde het ons op ons hart: Vooruit..in Gods
Naam..in Jezus Naam: Het oude is voorbijgegaan
in Christus Jezus. Het is alles nieuw geworden.
Dáárheen!

O, Zaligmaker! ik kan niet en ik wil niet. Maar
U wilt het!

Voer mij uit de boze netten. Voer mij uit mijn
gevangenis:

Schraag op Uw spoor mijn wankelende gangen.
Gevallen? Opstaan! Duizendmaal. De vijand zal
zich toch niet verblijden? Ik zal aan Gods ge-
nade niet vertwijfelen. Hij heeft mij gedoopt
in Zijn dood. Kom, Heere Jezus! Kom, nu en al-
tijd! Kom haastig! Gij zijt immers de Gekomene?
Hij zegt: Ik ben met u al de dagen..al de oude
dagen. Ik ben uw nieuwe dag.

In veel oude handschriften wordt het zinsdeel:
Ziet, het is alles nieuw geworden, gemist.

Maar als je goed leest, staat het er tóch.

Een hartelijke groet voor u, lezer. Begin het
nieuwe jaar met een weinig rust. Er blijft im-
mers een rust over voor het volk van God?

Het "oude" moge ons aangrijzen.

Het "oude" moge ons dreigen te wurgen.

NOCHTANS. DESNIETTEGENSTAANDE. HET IS VOLBRACHT.
EEN NIEUWE HEMEL EN EEN NIEUWE AARDE. WAAR GE-
RECHTIGHEID WOONT!

Die, in onze lage stand,
ons genadig bood de hand.
Want Zijn gunst, alom verspreid,
zal bestaan in eeuwigheid.

Looft Hem, nu die erfenis,
naar Zijn Woord bevestigd is.
Want Zijn gunst, alom verspreid,
zal bestaan in eeuwigheid.

D.C.O.